

[Landbrugsministeren.]

blev til rådighed i løbet af det halve århundrede, som er gået siden da, er fuldstændig forsvundet, medgæet til byggepladser, vejbyggeri, sportspladser og alt, hvad ellers nævnes kan i forbindelse hermed. Disse kændsgerninger er en naturlig baggrund for de bekymringer, man har med hensyn til jordproblemet i fremtiden.

Det ærede medlem hr. Chr. J. Hansen spurgte om min stilling til husmændenes ønsker, sådan som de på forskellig vis er kommet frem. Må jeg hertil svare, at det har altid været min indstilling, at jeg i det omfang, som det var mig muligt, ville medvirke til på en fornuftig basis at realisere de ønsker, som man nu og da gav udtryk for, og som altså har til formål at skabe de bedst mulige vilkår for den ungdom, der skal være beskæftiget i landbruget.

Når så det ærede medlem videre spørger, om man i forbindelse med disse bestræbelser ikke skulle kunne nå frem til en til bunds gående løsning af jordproblemet, stiller jeg mig nok så skeptisk; det gælder jo på næsten alle livets områder, at det altid er vanskeligt at gennemføre en sådan til bunds gående løsning, idet erfaringen viser, at de krav, man til de forskellige tider opstiller, i virkeligheden afviger stærkt fra hinanden.

Det ærede medlem hr. Korsgaard spurgte, om jeg anså jordprisens størrelse for rimelig, sådan som den er kommet til udtryk til dato i form af det beløb på 16 000 kr., som er maksimum for jordkøbslån. Ja, det er en skønssag, det kan man drøfte i udvalget, og det, som udvalget i denne forbindelse kan enes om, kan jeg godt tænke mig at give min tilslutning.

Må jeg så lige tilsidst sige til det ærede medlem hr. Steffensen, at det er ret interessant, når man beskæftiger sig med disse grundskyldproblemer, at være vidne til, at der indenfor de bestemte erhvervsområder, som landbruget er udtryk for, er folk, der mener, at vi endnu ikke har nået det omfang af skatter, som egentlig var ønskeligt — det er forsåvidt interessant, siger jeg, under hensyn til de betragtninger, som ellers bliver gjort gældende i forbindelse med den skattelovgivning, der praktiseres nu om stunder. Hvis det ærede medlem hr. Steffensen lever længe nok, vil han sandsynligvis komme til at gøre den erfaring, at han kan opnå at få jordskatterne givet et sådant omfang, at det offentlige praktisk talt har konfiskeret grundværdierne. Men han gør sig skyldig i en afgørende fejlurdering, når han mener, at han derved kom-

mér af med nogle af de øvrige skatter, som han i og for sig er berettiget til at være modstander af. Dem vil man sikkert fortsat beholde, og så får man altså grundskylden oven i som tilgift. Men som sagt, det er interessant at konstatere, at der findes repræsentanter indenfor visse erhverv, som finder, at bægeret, hvad det skattemæssige angår, endnu ikke er fuldt, men at det kan tage en lille dråbe endnu.

Nielsen-Man: Det ærede medlem hr. Oluf Johansen beklagede, at ansøgningerne skulle indgives i juni-juli, og først senere kunne de pågældende andragere få at vide, hvor lodden var beliggende, og derfor mente han, at mange måske holdt sig fra at indsende andragende. Det kan være rigtigt nok, men på anden side står vi meget ofte i den situation, at når der kommer jord frem til udbud, når staten erhverver en gård og planlægger udstykning, så kommer der 20 ansøgninger til en bestemt lod, og de vil kun have *den* lod. Derfor er den officielle statistik med hensyn til ansøgninger ikke helt pålidelig, i virkeligheden drejer det sig ofte om ansøgninger til en lod, som ligger andre steder. Jeg har den opfattelse — den kan være forkert —, at man normalt ikke bør tilsidesætte dem, der er velkvalificerede og indsender ansøgning i rette tid, og som er villige til at tage en lod, hvor den findes, til fordel for dem, der kommer på et senere tidspunkt, når der er en virkelig god lod udbudt.

Det ærede medlem sagde endvidere, at arvegårdene før 1. oktober 1953 skal give tilbud til statens jordlovsudvalg og forhandlinger skal være påbegyndt og afsluttet før 1. oktober 1954, og han mente, at der så vil komme meget store partier jord frem. Ja, det kommer an på, de er jo ikke forpligtet. Jeg tror, at mange ikke vil komme med tilbud. Så rammes de ganske vist af loven om landbrugsejendomme, som siger, at fremover skal de afgive jord ved arveskifte, men det må blive deres sag. Jeg har personlig det ønske, at der ikke kommer tilbud, for så er reserverne så meget større. Det er den beklagelige ting ved loven om landbrugsejendomme, at hvis tilbud fremkommer inden den frist, loven har sat, er de pågældende ejendomme fri fremover ved arvefald indenfor familiens kreds.

Indtil videre har man formentlig afventet dommen i den sag, som er rejst imod landbrugsministeriet, og i hvilken der nu er faldet dom, og det er muligt, man vil afvente og se, om der kommer en højesteretsdom også. Udfaldet af denne højeste-